

JFK PŘED SVÝM ZAVRAŽDĚNÍM USILOVAL O MÍR SE SOVĚTSKÝM SVAZEM

polec24.cz/nezarazene/jfk-pred-svym-zavrazdenim-usiloval-o-mir-se-sovetskym-svazem

27. 11. 2023

nezařazené

Jeffrey Sachs se ve své nové knize “To Move the World” zabývá posledními měsíci života Johna F. Kennedyho, které byly věnovány zmírnění napětí ve studené válce.

CHRIS HEDGES 29. ZÁŘÍ 2023

Nikdy se nedozvíme, jaký mohl být svět, kdyby k atentátu na prezidenta Johna F. Kennedyho nikdy nedošlo, ale v posledních měsících jeho života můžeme tušit, jak se věci mohly změnit. Ve své nové knize *To Move the World: „JFK’s Quest for Peace* (Hnouti světem: Úsilí JFK o mír“), *Jeffrey Sachs* odhaluje poslední politickou kampaň JFK – nastolit bezpečný a trvalý mír se Sovětským svazem. Kam až JFK ve svém úsilí dospěl? Jakého pokroku bylo dosaženo při ukončování studené války nikoliv prostřednictvím rozpadu Sovětského

svazu, ale spíše vzájemnou spoluprací a porozuměním? Na tyto a další otázky odpovídá Jeffrey Sachs v pořadu *The Chris Hedges Report*. (A také o aktuálním mírovém úsilí, pozn. překl.)

Transkript videa rozhovoru:

Chris Hedges:

Poslední bitvou Johna F. Kennedyho, kterou přerušila jeho vražda, byla snaha o vytvoření udržitelného vztahu se Sovětským svazem. Jeffrey Sachs, profesor ekonomie na Kolumbijské univerzitě, ve své nové knize *To Move the World* (Pohnout světem) popisuje Kennedyho kampaň od října 1962 do září 1963, jejímž cílem bylo omezit závody ve zbrojení a vybudovat vztahy se jeho sovětským protějškem Nikitou Chruščovem. Sachs se zabývá sérií projevů, které Kennedy pronesl, aby ukončil studenou válku a přesvědčil svět k uzavření míru se Sověty.

Kennedy v roce 1963 zavedl Smlouvu o částečném zákazu jaderných zkoušek, ale Kennedyho vize nesdílelo mnoho bojovníků proti studené válce v establishmentu, včetně některých členů jeho administrativy a zejména v armádě.

K diskusi o knize *To Move the World: „JFK’s Quest for Peace* (Hnouti světem: Úsilí JFK o mír“) se připojuje profesor Jeffrey Sachs. Chtěl bych začít kubánskou raketovou krizí, protože to je moment, o kterém píšete ve své knize, kdy Kennedy bojuje zejména s armádou, s osobnostmi jako Curtis LeMay, který byl šéfem letectva, a kteří se chtějí zapojit do horké války a v podstatě bombardovat kubánské raketové základny a myslím, že i sovětské lodě. A to podle mého názoru urychlilo změnu, která nastala v Kennedym.

Jeffrey Sachs:

Dovolte mi, abych nejprve řekl, že je mi potěšením být s vámi a že je dobré hovořit o těchto otázkách v den jejich 60. výročí, protože jsou dnes zcela živá i v souvislosti s válkou na Ukrajině, kde jsou USA a Rusko v podstatě ve válce. A obávám se, že naši představitelé si neberou ponaučení, které si vzal a zastával Kennedy.

Myslím, že stojí za to říci, že ještě před kubánskou krizí Kennedy nastoupil do úřadu v lednu 1961 s úmyslem dosáhnout míru, ale už rok a půl poté se ocitl na pokraji jaderného zničení. A to bylo nejen šokující, ale spíše znamením toho, jak mimořádně nebezpečný svět byl a je.

Kennedy tedy v lednu 1961 přišel s tím, že nehodlá válčit, ale usiluje o vyjednávání o míru. A vzpomeňte si, že ve svém inauguračním projevu pronesl slavnou větu: “Nechť nikdy nevyjednávejme ze strachu, ale nechť nikdy se nebojme vyjednávat”.

A znal dynamiku toho, jak se věci mohou vymknout kontrole. Pochopil, že svět je nebezpečný, a chtěl se mu vyhnout. A přesto byl první rok obrovským debaklem, protože za ním přišla CIA a řekla mu: “Pane prezidente, teď musíte zrealizovat invazi na Kubu.” A on o tom měl vážné pochybnosti, ale jako většina prezidentů a určitě většina prezidentů v prvních měsících svého života, na to tak nějak přistoupil a řekl, OK, můžete to udělat, ale já vám neposkytnu letecké krytí.

A nějaká ta vachrlatá rozhodnutí od CIA a to Kennedyho přimělo k tomu, aby pokračovali. A samozřejmě invaze v Zátocě sviní na Kubě byla sama o sobě debaklem, katastrofou. Vedla k hrozně výměně názorů s Chruščovem, který Kennedymu soukromým kanálem napsal: “Přestaňte s tím pirátstvím lidí ve vaší vládě”. A Kennedy mu bezelstně odepsal: “Ne, to není moje vláda. Je to nezávislé od Spojených států.” A Chruščov mu odepsal něco jako: Takhle mi nelžete, pane prezidente.

Chris Hedges:

V knize píšete o tom, jak Kennedyho administrativa dvakrát lhala Sovětům a jak destruktivní to bylo pro budování vztahů.

Jeffrey Sachs:

První lež přišla, když Sovětský svaz sestřelil špionážní letadlo CIA, U-2 s Garym Powersem, právě v předvečer summitu, který se měl konat mezi Eisenhowerem a předsedou sovětské strany Nikitou Chruščovem. A CIA se lhaním živí. Víme to. Ale lhala i prezidentovi Spojených států, když říkala: Pane prezidente, nebojte se, špionážní letadlo nemohou sestřelit. Je příliš vysoko. A pokud špionážní letadlo sestřelí, je navrženo tak, aby se rozpadlo. A pokud se stejně nerozpadne, pilot si vezme kyanidovou pilulku. Není možné, aby se stalo něco, co by vás mohlo ztrapnit.

A oni samozřejmě to špionážní letadlo sestřelili, získali ten vrak, pilota dostali živého, Garyho Powerse, to neoznámili. Řeknou, byli jsme špehováni, letadlo sestřelili, aniž by tyhle detaily prozradili. A Eisenhower vystoupí a řekne, ne, ne, ne, ne, ne, to je meteorologické letadlo, které se odchýlilo od kurzu z Turecka. A pak Sověti prozradí, máme trup, máme pilota, který nám řekl o své špionážní misi. Přímé, nehorázné lži. A pak brzy poté přicházejí přímé nehorázné lži o Zátocě sviní.

To je nebezpečné. A toto je CIA, BTW, podle mého názoru je to CIA dodnes. Lže a je nezodpovědná a skutečně nikdy není volána k odpovědnosti za tyto životy, protože veřejnost je nezná, nechápe, co se děje. Ale jak to viděli v Sovětském Svazu během několika měsíců Kennedyho vlády bylo to ovzduší otráveno.

A byla tu ještě jedna věc, která to všechno naprosto urychlovala, která byla, a to velmi zásadní a v Americe se o ní vůbec téměř nemluvilo. Že na konci druhé světové války nebyla uzavřena žádná mírová smlouva a studená válka vznikla vlastně kvůli ostrému sporu mezi Sovětským

svazem a Spojenými státy o budoucnosti Německa. Sovětský svaz přišel ve válce o více než 20 milionů lidí a nechtěl, aby bylo Německo remilitarizováno.

Spojené státy naopak rozhodly, že tři okupované oblasti ze západní strany, tedy USA, Francie a Británie, vytvoří jednu novou Spolkovou Republiku Německo. Zbývající čtvrtá část, část okupovaná Sověty, se stane Německou Demokratickou Republikou, NDR. Západní strana by se však stala oporou nové vojenské aliance, NATO, a byla by remilitarizována. A Sovětský svaz řekl: ne, právě jsme ztratili více než 20 milionů lidí, a vy teď během několika let remilitarizujete.

No, a Spojené státy samozřejmě nikdy neposlechly, nikdy nevyjednávaly a na konci padesátých let udělaly další krok. Eisenhower koketoval s myšlenkou, že bychom možná měli dát našim spojencům kontrolu i nad jadernými zbraněmi, abychom mohli snížit počet amerických vojáků v Evropě. Eisenhower byl velmi šetrný. Byl fiskální konzervativec a chtěl přivést vojáky domů a použít jaderný štít.

A tak se na konci padesátých let hodně mluvilo o sdílení jaderných zbraní, což děsilo i Sovětský svaz. A Spojené státy neumějí mluvit s nikým. Neexistuje diplomacie, jsou tu smrtelní nepřátelé, není s kým vyjednávat. A tak situace v době, kdy nastoupil Kennedy, byla naprosto vyhrocená, a pak přišla Zátoka Sviní. Pak Chruščov řekl, dobře, musíme dát Američanům ochutnat trochu jejich vlastní lekce. Umístíme na Kubu rakety.

A Chruščov měl docela pozoruhodnou výměnu názorů s Andrejem Gromykem, svým ministrem zahraničí. Gromyko řekl: "Ne, cože, válka?" A Chruščov řekl: "Ne, žádná válka. Prostě v podstatě poučíme ty Američany o jejich aroganci. Mají v Turecku rakety. My dáme rakety na Kubu, nic o válce."

Ale samozřejmě se všechno okamžitě vymklo kontrole, když se zjistilo umístění raket a Isti, které Sověti používali k umístění raketových systémů. A bylo to jako lest Spojených států, které dělaly to, co dělaly na své straně. Věci se vymkly z ruky.

A jakmile Kennedy viděl, že špionážní letadlo U-2 nad Kubou pořizuje tyto snímky raketových stanovišť, svolal výkonný výbor, ExComm, a to bylo téměř jednomyslné. Musíme ta stanoviště sestřelit, musíme je zlikvidovat, než budou připravena. A bylo v podstatě jednomyslné, že je třeba okamžitě zahájit válku, a velitelům spojeneckých sil bylo řečeno, aby se pustili do plánování vojenského tažení proti Kubě. Bude to letecká kampaň? Mělo by to být jen likvidace těch míst? Kolik vojáků bude potřeba? A tak dále.

Zajímavé je, že Kennedy, abychom to zkrátili, shodou okolností obědval s Adlaiem Stevensonem, velvyslancem USA při OSN, v první den té kubánské krize, kdy Kennedy viděl fotozáběry. A Adlai Stevenson Kennedymu řekl, no, samozřejmě, že potřebujete diplomacii, abyste to ukončil a vyměnil rakety za turecké.

Kennedy byl šokován, protože žádný jiný poradce o diplomacii nic neřekl. V podstatě to bylo jednomyslné pro vojenský přístup, který mimochodem téměř jistě může být příliš silný, i když si tím nejsem jistý, ale s největší pravděpodobností by vedl k jadernému zničení. Protože naše doktrína byla taková, že pokud bychom byli napadeni jadernou zbraní, dali bychom plnou odpověď. BTW, plná znamená nejen Sovětský Svaz, ale i Východní a Střední Evropu, Čínu, stovky milionů mrtvých. A teď jsme se dozvěděli potom z jaderné zimy, že možná celé lidstvo by potom zahynulo hlady.

Ale Stevenson položil záměr možného sjednaného urovnání. No, abych to zkrátil, jak lidé vědí, Kennedy opravdu téměř sám, i když s tímto náznakem od Stevensona a pak s jeho bratrem Robertem tlačil a

Ted Sorensen tlačil a několik dalších tlačili. A obrátil příliv během několika dnů, že, nedělejme nic unáhleného, pojďme se pokusit zjistit, co je v Chruščovově mysli.

A Kennedy si uvědomil, protože měl lidi jako šéfa Air Force Curtise LeMaye, který chtěl zřejmě jen jadernou válku nebo první úder proti Sovětskému Svazu, že je obklopen spoustou horkých hlav, které by mohly ukončit svět. A uvědomil si, že Chruščov pravděpodobně také. A ti dva si tedy uvědomili, radši to zkrotíme. A udělali to.

A dohodli se na odstranění raket z Kuby i z Turecka. Velkou chybu udělal Kennedy, a já si vždycky myslím, že je nespravedlivé nazývat to chybou, protože zachránil svět, tedy za to má mít ty velké zásluhy. Ale chybu udělal v tom, že trval na tom, aby dohoda byla tajná, aby to pro Američany vypadalo, že se prostě postavil Sovětskému Svazu a ten ustoupil. Protože se nevědělo, že odstranění amerických raket bylo součástí výměny, a to se vlastně nevědělo celá desetiletí. No, abychom se vrátili k té knize...

Chris Hedges:

V předmluvě mluvíte o tom, že jakmile se tato mašinérie začne rozjíždět, může lidská chyba vyvolat jadernou katastrofu. Píšete, že jeden pilot US Air Force na Aljašce nedostal tu zprávu. Ta byla, neposílat lety nad Kubu. A poté, co pilot vzlétl, aby odebral vzorky vzduchu ke kontrole sovětských jaderných zkoušek, byl dezorientovaný a nechtěně vletěl se svým letadlem do sovětského vzdušného prostoru. Sovětské stíhačky vyrazily, aby U-2 zachytily, zatímco vzhledem ke stavu vysoké pohotovosti vyvolanému krizí bylo to americké letadlo vyslané, aby jej doprovodilo zpět na základnu, vyzbrojeno jadernými hlavicemi a mělo oprávnění střílet.

Jeffrey Sachs:

Ano, a to byla vlastně jedna z epizod, která nás přivedla na pokraj jaderného zničení. Ale byla tu ještě jedna dramatičtější, a to, že po dosažení dohody mezi Kennedym a Chruščovem byla v Karibiku jedna ponorka vyřazena z provozu, ta byla součástí eskadry, a právě ta nesla torpéda s jadernými hlavicemi. A když se ta bolavá ponorka vynořila, normálně by na ni USA mohly shodit hlubinné nálože, aby ji dostaly a donutily ji se vynořit. Ale jeden blbec, myslím, že to je ten správný technický termín, shodil ostré ruční granáty, když letěl nad tou stoupající ponorkou, a kapitán si pomyslel, naše ponorka je napadena, musí být válka.

Chris Hedges:

To byla ruská ponorka?

Jeffrey Sachs:

Pardon, ruská ponorka, to jsem měl na mysli, porušená ruská ponorka, promiňte. A oni si mysleli, že jsou pod útokem a že na hladině musí být válka. Byla vyřazena z provozu a z komunikování. A tak kapitán toho plavidla nařídil, aby ta ponorka připravila nálože do torpédového prostoru k odpálení.

A kdyby byla vystřelena, podle americké jaderné doktríny by napadení jadernou zbraní, včetně torpéda s jadernou náloží, podle americké doktríny spustilo tu plnou odpověď, která by zničila lidstvo. A rozkaz k palbě byl na poslední chvíli odvolán díky tomu, že se náhodou našel sovětský stranický funkcionář, který byl nadřízený kapitánovi lodi a ten řekl: Nemyslím si, že je to dobrý nápad. Měli bychom se zvednout bez střelby.

A oni to udělali a tak se stalo, že se na hladině neválčilo a že není potřeba vypustit torpédo. Přiblížili jsme se na vteřinu ke konci světa, a to bylo po dosažení dohody mezi SSSR a Spojenými Státy. A Martin Sherwin, zesnulý historik, kterého dnes lidé znají jako člověka, který se

podílel na napsání skvělé knihy American Prometheus o J. Robertu Oppenheimerovi, napsal tento příběh ve své úžasné poslední knize před svou smrtí, Gambling with Armageddon, což je historie kubánské krize. Naprosto fenomenální.

Chris Hedges:

Stejně jako Americký Prométheus. Obě jsou to skvělé knihy. Tu samozřejmě napsal s Kaiem Birdem. Tu ponorku můžete navštívit. Myslím, že je v San Francisku. Já jsem ji viděl. The Russian Submarine je muzeum.

Takže Kennedy z toho odcházel celý zděšený, jak blízko se svět přiblížil jadernému Armageddonu, ale také s hlubokou nedůvěrou k armádě. A chci mluvit o rozhodnutí pronést tento projev, který jsem nečetl celý, dokud jsem si ho nepřečetl ve vaší knize a pak si ho šel poslechnout. Musí to být jeden z nejodvážnějších činů politika, dalo by se říci, že možná od doby, kdy něco udělal FDR. A je to naprosto pozoruhodné. A co je děsivé nebo znepokojivé, je to, že si nedokážu představit žádnou politickou osobnost, která by takový projev znovu pronesla. Pojdme tedy mluvit o tom, jak se Kennedy změnil a co si předsevzal udělat. A to vše samozřejmě přerušil jeho atentát v listopadu 1963.

Jeffrey Sachs:

Myslím, že je fér říct, že být prezidentem Spojených států je těžká práce a v prvních dnech a prvních letech je nemožné ji dělat správně, protože ji nechápete. A náš bezpečnostní stát ve Spojených Státech, který byl vytvořen zákonem o národní bezpečnosti z roku 1947, jenž vytvořil tajný bezpečnostní stát a soukromou armádu Spojených Států zvanou CIA, což je jedna polovina její funkce, protože provádí zpravodajskou činnost a vede soukromou válku Spojených Států.

A celý tento aparát je tajný a do značné míry nekontrolovatelný. A je naprosto mimo kontrolu jakéhokoli veřejného chápání nebo kontroly či odpovědnosti nebo dohledu Kongresu dnes, stejně jako tomu bylo na počátku 60. let. Nuže, Kennedy přišel s velkou energií, idealismem a genialitou a v prvním roce strašně narazil při invazi v Zátocě Sviní na Kubu a v druhém roce pak při téměř katastrofální kubánské krizi.

A podle mého názoru on měl na začátku potenciál k velkoleposti a ve třetím roce se z něj stal znamenitý politik a státník prvního řádu. Jeden z našich skutečně velkých prezidentů. Ne tak v prvních dvou letech, i když potenciál tu byl, ale ten růst, který přišel díky těmto zkouškám, byl mimořádný.

Již po Zátocě Sviní byl Kennedy tak znepokojen CIA, že byl bez sebe z toho, jak do tohoto strašného debaklu dovedli USA, jeho administrativu i jeho osobně. Nedůvěřoval CIA. Po kubánské krizi a poté, co slyšel lidi jako Curtis LeMay, kteří Kennedyho dokonce v podstatě nazývali zrádcem, protože ne zahájil válku, nebo zbabělcem, a on tedy cítil všechen ten tlak na válku, byl hluboce znepokojen a hluboce dojat a hluboce vyděšen tím, jak je svět křehký. A byl odhodlán něco udělat v roce 1963. A on...

Chris Hedges:

Dovolte mi, abych vám skočil do řeči. Vyrázil Dullese a vyrázil Bissella. Takže se vlastně pustil do establishmentu CIA a vyvolal hlubokou nevraživost. A chci, abyste, až budete pokračovat, mluvil o tomto projevu, ale jedna z věcí, která mě z vaší knihy fascinuje, je, jak málo lidí informoval o tom, co se chystá říct. A zbývá nám asi devět minut, takže se chci ujistit, že budeme mluvit o obsahu toho, co řekl.

Jeffrey Sachs:

Kennedy chtěl říci americkému lidu, že mír je možný, dokonce i se Sovětským Svazem, dokonce i s druhou stranou. A celým obsahem projevu bylo, že jsou to lidské bytosti jako my. Chtějí žít, chtějí chránit své děti, chtějí mít budoucnost. A tento projev je neuvěřitelný, protože je to jediný zahraničněpolitický projev, o kterém vím, že se v něm nikde neříká druhé straně, co má dělat, nevyhrožuje se, neopájí se slávou, neříká se, že jsme jedničky, neříká se, že jsou zlí, ale říká se v něm Američanům, že musíme přehodnotit svůj vlastní postoj. A nezapomeňte, že dnes a denně nám naprosto nezodpovědná, bezohledná a ignorantská masmédia, jako New York Times, říkám, protože to je hrozné, a jako Washington Post a další, říkají, že není s kým mluvit. Není s kým jednat o Ukrajině.

A v roce 1963, v době studené války, to bylo ještě podobnější. Právě probíhala kubánská krize. Dokázali byste si vůbec představit vyjednávání se Sovětským svazem? A celé Kennedyho poselství znělo: můžeme vyjednávat. Oni chtějí totéž. I oni budou dodržovat smlouvy, pokud jsou tyto smlouvy také v jejich zájmu, a lze se spolehnout, že budou dodržovat smlouvy, které jsou v jejich zájmu a také v našem zájmu. Spolupráce je výhodná. To je racionální. Ve skutečnosti snaha o mír je racionálním cílem racionálních lidí, říká prezident Kennedy.

Chris Hedges:

Chtěl bych přečíst jen pár částí, protože je to naprosto pozoruhodné, a jak jste zdůraznil prostřednictvím Sorensena, krásně elegické a prostě nádherně napsané, ale to jsou některé věci, jen chci přečíst tři krátké části.

“Mluvím o míru,” takto Kennedy, “jako o nezbytném rozumném cíli rozumných lidí. Uvědomuji si, že snaha o mír není tak dramatická jako snaha o válku. A často slova pronásledovatele narážejí na hluché uši, ale my nemáme naléhavější úkol.”

A pak říká: “Nebudme tedy slepí k našim rozdílům, ale zaměřme pozornost také na naše společné zájmy a na prostředky, kterými lze tyto rozdíly řešit. A pokud nemůžeme ukončit naše rozdíly nyní, můžeme alespoň přispět k tomu, aby byl svět bezpečný pro rozmanitost. Vždyť v konečném důsledku je naším nejzákladnějším společným pojátkem to, že všichni obýváme tuto malou planetu. Všichni dýcháme stejný vzduch, všichni se staráme o budoucnost svých dětí a všichni jsme smrtelní.”

A právě na závěr se v projevu ptá: “O jaký mír my usilujeme? Ne PAX Americana vnucený světu americkými válečnými zbraněmi, ne mír hrobu nebo bezpečnost otroka. Mluvím o skutečném míru, o takovém míru, kvůli kterému stojí za to žít život na zemi. O takovém, který umožňuje lidem a národům růst a doufat a budovat lepší život pro své děti. Nejen mír pro Američany, ale mír pro všechny muže a ženy. Nejen mír v naší době, ale mír pro všechny časy.” To bylo neuvěřitelné.

Jeffrey Sachs:

Z toho člověku naskočí až husí kůže. Samozřejmě jsem ten projev poslouchal, nevím kolikrát, desítky nebo stovky krát. Svou rodinu jsem přiměl k poslechu při mnoha příležitostech. Ale ta slova jsou strhující. Ta slova jsou fascinující svou krásou. A velký podíl na tom má i Ted Sorensen a jejich schopnost něco změnit.

A myslím, že jedna z věcí, kterou zde Kennedy také říká, a která je neuvěřitelná, je jeho rada ohledně vedení. A nemám tady přesně ta slova, ale abych to parafrázoval, říká, že tím, že jasněji definujeme náš cíl, že se zdá být zvládnutelnější a méně vzdálený, pomáháme všem lidem, aby ho viděli, čerpali z něj naději a nezadržitelně se k němu přibližovali. Takže cíl míru, pokud se stane zvládnutelným, praktickým, jako je smlouva, zastavení atomových zkoušek, zastavení atmosférických zkoušek jaderných zbraní, je praktický, zvládnutelný krok a lidé z něj čerpají naději.

Takže ten projev byl tak strhující a silný. Mimochodem, držel se zcela mimo byrokracii, byl v podstatě skrytý před bezpečnostním aparátem, před ministerstvem zahraničí, CAA, dokonce i před Bílým Domem. Pouze Sorensen a Kennedy na něm pracovali v podstatě do poslední chvíle. Pak řekli, dáme to. Kennedy řekl, já to dám, aby to nemohl vetovat State Department Ministerstvo obrany nebo Rada Národní Bezpečnosti nebo kdokoli jiný. A on to tedy dal.

A co je úžasné, naprosto úžasné, je to, že Chruščov to slyšel, byl unesen, zavolal si amerického vyslance, Kennedyho vyslance v Moskvě, Averella Harrimana, a řekl: "To je nejlepší projev amerického prezidenta od dob FDR. Chci s vaším prezidentem uzavřít mír." Ta slova byla tak silná, ta motivace, ty myšlenky byly tak silné. Kennedy ten projev šířil prostřednictvím Pravdy, Izvestijí, on- [neslyšitelné 00:27:44].

Chris Hedges:

Není to k popukání? Pravda ho přetiskla.

Jeffrey Sachs:

Přesně tak, a ten projev odvysílaly. A během několika týdnů oni podepsali dohodu. Během několika týdnů. Naprosto ohromující úspěch. Pak Kennedy, jenom chci říct, že to byl také politik zdola, byl to politický člověk až do morku kostí. Šel do kampaně pro to. A tak podnikl turné po Spojených státech, šéfové spojeneckých vojsk, aha, no, my nevíme, že to je... Přijeli svědčit do Kongresu a snažili se tu dohodu shodit.

A Kennedy strhl americkou veřejnost drtivou většinou a pak před 60 lety získal v Senátu rozhodující vítězství právě pro ratifikaci této smlouvy. A to je, doba, kdy o tom mluvíme, je doba Valného Shromáždění OSN. Kennedy se vydal sdělit vedoucím představitelům,

co to znamená, v dalším zcela velkolepém projevu. A řekl: “Tohle není konec konfliktu, ale je to paprsek naděje, který proniká skrz mraky.” A tak se stalo.

A končí svůj projev ke světovým vůdcům shromážděným před ním v sále Valného Shromáždění OSN. Kennedy, který přinesl mír, přinesl naději, a všichni světoví vůdci shromážděni před ním. A říká jim, že Archimédes prý svým přátelům řekl: “Dejte mi místo, kde budu stát, a já pohnu světem. Kolegové světoví vůdci, podívejme se, jestli se můžeme postavit sem, na toto místo, v tomto čase, a pohnout svět k míru.” A tak se stalo. A nic lepšího už prostě nemůže být. Idealismus, naděje, praktičnost, a Kennedy tím naplnil celý svět. A pak ho zabili.

Chris Hedges:

A my jsme o něj přišli. Ztratili jsme to.

Jeffrey Sachs:

A zabili ho proto, a já jsem o tom osobně přesvědčen poté, co jsem to studoval do hloubky po celá desetiletí, a nyní máme zprávu, která zcela vyvrací Warrenovu Komisi s tím, že magická kulka vůbec nebyla magickou kulkou, ale kulkou, kterou tajná služba vytáhla z opěradla Kennedyho sedadla a položila na nosítka, což vyvrací celý forenzní základ Warrenovy Komise. Jsem docela přesvědčen, že to byly nekalé živly v samotné americké vládě.

Chris Hedges:

Alan Dulles...

Jeffrey Sachs:

Alan Dulles, CIA.

Chris Hedges:

Nemůže být větší zlo než tohle.

Jeffrey Sachs:

Přesně tak. Nevíme přesně kdo, ale bylo to spiknutí a bylo to spiknutí proti míru. A náš bezpečnostní stát je v plné síle. Náš prezident to podle mého názoru nemá pod kontrolou a v každém případě byl zastáncem tvrdé linie a studené války, ať už tomu říkáte jakkoli, dávno po studené válce.

Tito neoconi nerozumějí míru, nerozumějí vyjednávání, nerozumějí diplomacii, nerozumějí jaderné hrozbě. A ještě jedna věc, Chrise, z toho projevu, která je podle mého názoru tak výstižná a zcela opomíjená. Kennedy říká: “Jaderné mocnosti musí především při obraně vlastních životních zájmů zabránit takovým konfrontacím, které protivníka přivedou k volbě buď ponižujícího ústupu, nebo jaderné války. Přijmout takový postup v jaderném věku by svědčilo pouze o bankrotu naší politiky nebo o přání kolektivní smrti pro svět.”

A USA se vydaly Putina ponížít a porazit a Rusko má 6 000 jaderných zbraní. Co děláme my? Co si myslíme? Samozřejmě, že to беру trochu, dokonce o krok zpět. Myslím si, že to je, já tomu říkám válka o rozšíření NATO, protože si myslím, že celá válka na Ukrajině vznikla proto, že Spojené státy tak lehkomyšlně a nerozvázně pořád tlačily, tlačily, tlačily na rozšíření NATO, Rusko říkalo, stop, to je červená linie, stop. A pak ne na Ukrajinu, proboha, ne na Ukrajinu naši 2300 kilometrů dlouhou hranici, ne nás obklíčit v Černém moři, a USA jsou k tomu hluché.

A pak se snaží ponížít Putina a dělají přesný opak toho, co řekl Kennedy. A já беру vážně, když Kennedy v té poznámce o tom, že nesmí zatlačit jadernou mocnost do kouta, říká “především”, jako by to byla syntéza toho, co se naučil z kubánské krize. Především

neponižovat jaderného protivníka. A naši lidé to ani nevědí. Nemáme diplomaty a podle mého názoru nemáme prezidenta, který by rozuměl práci, jak držet nohu na brzdě. Takže je to velmi nebezpečná doba.

Chris Hedges:

V této poslední části se vás chci zeptat, co se stalo. Takže máte tento neuvěřitelný okamžik v americké historii. Chruščov už samozřejmě dlouho nevydrží. Po atentátu na Kennedyho získávají v Sovětském svazu kontrolu zastánci tvrdé linie. Co se stalo? Projděte si toto historické období až do dnešní doby.

Jeffrey Sachs:

To je samozřejmě komplikované, ale nastalo období détente a dohod o odzbrojení. Smlouva o částečném zákazu jaderných zkoušek z roku 1963, o které jsme hovořili, vedla přímo ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní o několik let později. Skutečně významný úspěch, který sice nezastavil šíření jaderných zbraní, ale rozhodně ho výrazně zpomalil. Protože Kennedy se oprávněně obával, že v době, kdy jsme my, bude 30 nebo 40 zemí s jadernými zbraněmi nebo jadernými zbraněmi, a je jich kolem 10. Rozhodně ne bezpečné a pod kontrolou, ale ne masové šíření.

A smlouva z roku 1963 v tom hrála rozhodující roli. Přišlo détente, měli jsme vzestupy a pády. Na počátku 80. let jsme zažili obrovské napětí, když Reagan navrhl umístit do Evropy jaderné zbraně středního doletu a studená válka se zintenzivnila, znovu se rozhořela. Pak přišel Gorbačov a Gorbačov byl velký státník, největší muž naší doby té doby, muž míru.

A on a Reagan si skutečně uvědomili potenciál míru a vyjednali ukončení studené války. A je pozoruhodné, že to byl právě Gorbačov, kdo v roce 1990 jednostranně prohlásil: rozpustím Varšavskou Smlouvu, vojenskou alianci Sovětského Svazu. A James Baker III,

ministr zahraničí George Bushe staršího, který byl po Reaganovi prezidentem, Baker ho běžel ujistit: Nikdy nezneužijeme vašeho rozhodnutí, pane prezidente Gorbačove, neposuneme NATO ani o inch na východ.

A to zopakovala i německá vláda, která měla zájem na sjednocení Německa. A Hans-Dietrich Genscher, německý ministr zahraničí, slíbil, že se NATO nebude rozšiřovat. Samozřejmě, jakmile Sovětský Svaz na konci roku 1991 skončil, USA podváděly a podvádějí dodnes. A navzdory rozsáhlým dokumentárním důkazům máme spoustu lidí, aha, my jsme nikdy nic neslíbili. Je pravda, že Gorbačov to nedostal písemně ve smlouvě, protože oni smlouvy neuzavírali. Domlouvali konec studené války. Ale Gorbačovovi to slíbili a ty sliby byly čiré lži.

Chris Hedges:

Chtěl bych se do toho vložit. Byl jsem u toho. Sjednocení Německa jsem pokrýval. Pokrýval jsem východoněmeckou revoluci, revoluci v Československu a Rumunsku, a bez sovětského souhlasu by se jim sjednocení Německa nepodařilo.

Jeffrey Sachs:

Jistě. A Gorbačov řekl, je to pro nás důležité, nebudete nás zneužívat. Bylo to velmi, velmi jasné. A já jsem tam byl jako ekonomický poradce Gorbačovova týmu a pak týmu prezidenta Jelcina a týmu ukrajinského prezidenta Kučmy. Viděl jsem tyto události také velmi, velmi zblízka a měli jsme šanci na mír.

A Spojené Státy řekly, well, mír, to není to, co my chceme. My chceme unipolaritu. Chceme světovou hegemonii. Nyní jsme nejmocnější zemí na světě. Vyhráli jsme. Vy jste prohráli. Dokonce zlikvidujeme všechny vaše spojence, ať už je to Sýrie, Irák, Libye nebo Srbsko či jiní. Půjdeme na to jedno po druhém a uděláme pořádek, protože to můžeme udělat beztrestně. A teď, kdo jste vy? Jste poražená mocnost.

A tak se Spojené státy chovaly k Rusku s opovržením, zapojily se do operací na změnu režimu v celém regionu, obvykle s určitou kombinací zázemí CIA, National Endowment for Democracy a NGO organizací, které sypaly peníze a rozvracely místní politiku, aby získaly někoho, kdo bude vyhovovat Spojeným státům.

A Rusko stále říkalo: počkejte, počkejte, slíbili jste to a stále se posouváte na východ směrem k nám. Clinton zahájil proces rozšiřování NATO. Jeho vlastní ministr obrany Bill Perry byl zděšen a uvažoval o rezignaci, říkal, že se to všechno pokazí (rozes...). Samozřejmě, že samotný architekt politiky zadržování, George Kennon, který v roce 1947 vynalezl zadržování, ve svém dlouhém telegramu a v článku o zahraničních záležitostech řekl, když začnete rozšiřovat NATO, budete mít absolutně novou studenou válku.

Ale američtí politici nejsou schopni vyslyšet ničí obavy a ta arogance a ignorance je podle mého názoru dechberoucí. A moc vojensko-průmyslového bezpečnostního státu ve Spojených Státech je také strašná a dechberoucí. Takže za Clintona vstoupily do NATO tři země a pak za Bushe mladšího, v roce 2007, dalších sedm zemí, tři pobaltské státy, Lotyšsko, Litva, Estonsko, Rumunsko, Bulharsko, Slovensko a Slovinsko.

A Rusko je nyní zahráno do kouta postupujícím NATO. A Putin v roce 2007 na Mnichovské bezpečnostní konferenci říká: "Stop. Stop. V roce 1990 jste slíbili, že nebudete postupovat, a teď jenom posilujete svou armádu. A mimochodem, v roce 2002 Spojené Státy jednostranně odstoupily od Smlouvy o protiraketové obraně a začaly umisťovat ageistické rakety na ruských hranicích, v blízkosti Ruska, v Polsku a v Rumunsku.

Takže Putin říká, zastavte to. A co na to Spojené státy? Bush mladší instruuje svou velvyslankyni při NATO, zajímavé je, že je to Victoria Nulandová, která byla Cheneyho poradkyní pro zahraniční politiku, pak

velvyslankyní USA při NATO a pak je najednou poradkyní Hillary pro zahraniční politiku. Pak najednou asistentkou ministra zahraničí v roce 2014, kdy se USA podílely na svržení ukrajinské vlády, aby získaly někoho, kdo by byl poddajný americké touze po rozšíření NATO.

A tak napětí stále rostlo až do roku 2014, kdy se Spojené Státy podílely na operaci změny režimu, velmi typické, svržení ukrajinského prezidenta, který chtěl neutralitu, Viktora Janukovyče. A v tu chvíli Putin řekl, naši námořní základnu na Krymu nedostanete, a vzal si Krym zpět, nenechal ji padnout do rukou NATO. A ruská část Ukrajiny, etnicky ruská část východního Donbasu, byla zděšena rusofóbním režimem, který se v únoru 2014 dostal k moci s přičiněním USA, a tak vyzvala k odtržení.

A bylo zapotřebí smlouvy, vlastně dvou smluv, Minsk I a Minsk II, snažit se uzavřít mír uvnitř Ukrajiny. Myšlenkou dohody Minsk II bylo, že východní část Ukrajiny, která je etnicky převážně ruská, bude mít autonomii v rámci Ukrajiny, federální Ukrajiny. A Spojené Státy byly proti federalizaci a Ukrajinci proti ní. Smlouvu podepsali. Rada Bezpečnosti USA smlouvu schválila a oni s ní vymetly. Ukrajinci i Američané. Zapomeňte na to. Nemusíme ji provádět.

Takže v době, kdy Biden přišel v roce 2021, se Minsk rozpadl. USA Ukrajinu po zuby ozbrojovaly. Biden přišel jako úplný studený válečník, rozšíříme NATO na Ukrajinu. Ano, rozšíříme. A Putin řekl, ne, nerozšíříte. A 17. prosince 2021 Putin položil na stůl návrh bezpečnostní dohody mezi USA a Ruskem, která byla založena na tom, že se NATO nebude rozšiřovat na Ukrajinu a že tyto rakety nebudou namířeny na Rusko.

A já jsem tehdy zavolaal do Bílého Domu vysokému úředníkovi a řekl jsem: “Vyjednávejte. Máte základ pro to, abyste se vyhnuli válce”. Ne, nedělejte si starosti. Ale každopádně do rozšiřování NATO Rusku nic

není. To je formální politika Spojených Států Amerických. Je to nesmyslně hloupé. Rozšiřování NATO není věcí Ruska? A koho tedy je to věc?

Chris Hedges:

Chtěl bych tam vložit, že Victoria Nulandová je samozřejmě součástí Bidenovy administrativy na ministerstvu zahraničí, a chci se zeptat...

Jeffrey Sachs:

Je stále povyšována, jak se dostáváme hlouběji a hlouběji do války. Je to neuvěřitelné. Ale to je deep state. Je ona republikánka? Je ona demokratka? Na tom nezáleží. Je pro válku. To je vše.

Chris Hedges:

Správně. No, demokratická strana se stala válečnou stranou horlivěji než dokonce republikánská strana.

Jeffrey Sachs:

Pokud se podíváte na základnu, demokraté jsou váleční štváči. Republikáni chtějí mír. To je úžasné. Je to něco, co je naprosto ohromující. Ale v podstatě americké veřejnosti bylo jako obvykle znovu a znovu a znovu lháno, že pro tuto válku neexistuje žádný předpoklad. Neexistuje žádný základ pro vyjednávání. Netuší, že Rusko se po celou dobu snažilo vyjednávat.

Ale postoj USA je, že s nimi nemusíme jednat. A když s nimi nebudete mluvit, skončíte válkou. Zatímco Kennedyho celá myšlenka byla, že můžeme vyjednávat s druhou stranou. To byl celý bod, který přinesl Kennedyho dosažení v podobě smlouvy o částečném zákazu jaderných zkoušek.

Chris Hedges:

William Burns, jak víme ze zveřejněných telegramů, poslal telegramy, byl velvyslancem v Moskvě, ve kterých říká, že nezáleží na tom, v kterém politickém spektru se v Rusku nacházíte, ale v podstatě z Ukrajiny neuděláte nepřátelskou entitu na hranicích Ruska. A byl ignorován. Mám jen poslední otázku.

Jeffrey Sachs:

Jen tak mimochodem, protože to memorandum, které se jmenuje "Nět znamená Nět".

Chris Hedges:

Ano.

Jeffrey Sachs:

A říká, že to není jen Putin, ale celá ruská [neslyšitelné 00:45:18] třída.

Chris Hedges:

To je pravda, to je pravda.

Jeffrey Sachs:

Jediný důvod, proč jsme to viděli, je WikiLeaks. Protože naše vláda je tak tajnostkářská, že Američanům neříká nic o tom, co se děje. A vaše bývalé noviny, to jsou New York Times, že?

Chris Hedges:

Ano.

Jeffrey Sachs:

Nejsou... Miluji New York Times. Vydaly Pentagon Papers. Teď jsou zcela v rukou vlády. Nezpochybňují ani jedno slovo. Divné.

Chris Hedges:

Mám poslední otázku.

Jeffrey Sachs:

A znepokojující. Prosím.

Chris Hedges:

Well, budeme muset udělat pořad o úpadku americké žurnalistiky. Jak víte, jsem velmi silným zastáncem Juliana. Jak tedy, zvláště poté, co jste pracoval v Rusku, jak charakterizujete ruskou invazi na Ukrajinu?

Jeffrey Sachs:

Charakterizuji ji tak, že k ní došlo v osmém roce války, která začala svržením Viktora Janukovyče a poté se vystupňovala, jako zcela vyhnutelnou. Protože kdyby Biden v prosinci 2021 jednal s Putinem, válce by se dalo předejít.

Považuji to za počáteční pokus přimět Ukrajinu k jednání. A během několika dní od zahájení t.zv. speciální vojenské operace, která nebyla invazí v takovém rozsahu, aby ovládla Ukrajinu, byla to vojenská operace, která měla Ukrajinu dotlačit k jednacímu stolu. Během několika dní Zelenskyj řekl, že můžeme jednat. Během několika dalších dnů, řekl, můžeme být neutrální. Potřebujeme bezpečnostní záruky, ale můžeme být neutrální. Víím, protože jsem mluvil s lidmi, kteří se účastnili jednání v březnu 2022, že tato jednání dělala obrovský pokrok na základě ukrajinské neutrality a nerozšiřování NATO.

A vííme, že jednoho dne se jednání zastavila. Ukrajinci přišli k tureckým zprostředkovatelům a řekli: My už jednat nebudeme. Dáváme si od vyjednávání pauzu. Přestali. Proč? Spojené Státy jim řekly: Nemusíte vyjednávat. Musíte porazit Rusko. Nepotřebujete přijmout neutralitu. Kryjeme vám záda.

A Spojené Státy dotlačily Ukrajinu k eskalaci války v domnění, že kombinace ekonomických sankcí a HIMARSů a dalších zázračných zbraní donutí Putina ustoupit. Putin neustoupil. Ve skutečnosti v létě 2022 mobilizoval. Takže americká hra na kuře zrovna nevyšla. Vedla k dalšímu kolu eskalace.

A zejména to vedlo ke krvavé lázni, zcela předvídatelné, protože Američané odmítli, a Američany myslím Bidena, náš prezident, který je za to zodpovědný, a jeho tým, odmítli jednání na každém kroku. A říkají nám, což je lež, že není s kým jednat a že Rusko nemá zájem jednat, a to je lež. Rozdíl je v tom, že Rusko má zájem vyjednávat o ukončení rozšiřování NATO a Spojené Státy mají zájem jít, kam se jim zlíbí. Žádná jiná země, dokonce ani jaderná velmoc nesmí mít ve svém sousedství červenou linii ve svém sousedství. Zatímco my jsme v době 200. výročí Monroeovy doktríny. Takže jsme před 200 lety řekli, že se nikdo v západní atmosféře nesmí vměšovat, a Rusko nesmí říkat, že nechceme vaši armádu na našich hranicích. Ne, do toho Rusku nic není. Takže je to obrovské, kolosální selhání americké diplomacie.

pro Pokec24: JaM

sdíletj na

1200

Odpovědět [F.Zaruba](#)

To by se nás stejně netýkalo. V. V. Pjakin tím myslel **GPP** = globalisty-parazity.

A pro svou obsluhu na jiné planetě by těch dnes už 8 miliard zbytečného plebsu nepotřebovali.

Takže si rozhodně nechystejte kufry ani svačinu. Nevezmou vás ani do podzemních bunkrů třídy **all inclusive**.

Naposledy upraveno\$ s uživatelem\$

JFKennedy byl zavražden hlavne z toho duvodu, ze se postavil proti zidackemu vydridusskemu FEDu a zacal tisknout nove dolary. Vysla pouze prvni serie, ale to stacilo na to, ze zidacka chatra pochopila, ze se Kennedy postavil proti nim, coz mohlo mit dalekosahle nasledky pro chlipne zidacke zajmy. Tak ho zastrelili.

Nemá cenu číst všechny komentáře, ale je jasné, že Zločinní Američané nám pravdu jen tak neřeknou. Stát, který si nechá odprásknout prezidenta se nikdy nemůže považovat za za demokratický.

Odpovědět Frank

Možná, že by ta poslední věta se měla pozměnit: “Stát, který odpráskne svého prezidenta se nikdy nemůže považovat za za demokratický.”

Jakož odprásknout i jeho bratra – sicher je sicher – a pár prezidentů předtím. Jakož i mnoho jiných, co se nehodili linii “strany a vlády”.

Odpovědět primak

Je přece známo, že za založením Spojených států měli hlavní roli Židé. To se odpárat prostě nedá.

Mistrné od Sachse – tak jako to, řekl v OSN – zhodnocení té situace kolem Kennedyho a srovnání s dnešním stavem US politiky. Není mnoho těch, kteří si v Americe dovolí říct a napsat to co on. A to je velmi prospěšné, hlavně pro US ovčany, kteří nevědí, pro co oni tak rádi horují, s mávátky a kloboučky grátis rozhozenými od štědrých stran s dobrým pocitem, že oni jsou ti nejlepší, ti výjimeční, kdo je víc?

Obávám se však, že našimi spravedlivými zde, to nebude moc dobře přijato. Oni by měli jistě nějaké lepší řešení...

PRAVDA JE ,ŽE OD VZNIKU uSS ŽÁDNÝ PREZIDENT SE NENAŠEL
KTERÝ BY HLÁSAL MÍR!!!
VŠICHNI BYLI AGRESOŘI, KTERÍ ROZPOUTAVALI A
ROZPOUTAVAJÍ VÁLKY
JFK BYL JAKO KAŽDÝ uss PREZIDENT VÁLEČNÝ ŠTVÁČ!!!

Odpovědět PENNYS

Máš to trochu (spíše více) zjednodušené. Někteří si třeba myslí, že přece jenom tam něco zvládnou proti těm “válečným štvácům”. To přece Sachs zde zmiňuje, že první 2 roky maj všichni problém se v té džungli zorientovat a zřejmě si najít dobré krytí zad, což asi není dost dobře možné. To se dá asi říci o Jimmy Carter, také ztroskotal. Nahradili ho Reaganem, tomu vpálili kulku hned v začátku, pak už byl hodnej, i když já si o jeho inteligenci a státnictví moc nemyslím, byl to herec.

A jak se zachovali k Trumpovi, že nechtěl plně jet v linii CIA a Pentagonu? A i teď, zuby nehty ho chtěj odrovnat. I když bude stejně asi pokračovat v arogantní hegemonistické linii, nicméně by mohl třeba s tím Ruskem to trochu zredukovat na rozumnou míru.

Tu velkou hegemonii budovanou po staletí, zakořeněnou a chráněnou vojenskou mocí po celém světě a dolarem zašroubovaném do všech světových finančních institucí a jiné a jiné aspekty. Jo, ono to není tak lehké pro Putina to k nějakému kloudnému konci během pár let dokočírovat, přes naše cenné rady a námítky, že je pomalej...

Odpovědět primak

K tomu americkému ” trampovi” bezvýjimek ” jak se dostane k moci bude to samé!!!

AGRESOR KTERÝ ROZPOUTÁ DALŠÍ VÁLKU ,
NEBO JI BUDE PRODLUŽOVAT!!!

ZÁPADU OBVZLÁŠT ŮSS + BRITÁNII SE NESMÍ VĚŘIT!! DĚJINY NÁM DÁVAJÍ ZA PRADU.

Zde se dá poslechnout ta jeho zmíněná řeč na Universitě státu Washington v roce 1961

<https://www.youtube.com/watch?v=ZCmZTxm4G6k>

Řekl tam velmi hezkou větu, kterou je ovšem pro US vládnoucí třídu nepřipustná (proto si tu řeč nechal tajně připravit, jinak by ho odbouchli už tehdy):

“Stručně řečeno, musíme čelit problémům, které nelze snadno, rychle nebo trvale vyřešit. A musíme čelit skutečnosti, že Spojené státy nejsou všemocné ani vševědoucí – že tvoříme pouze 6 % světové populace – že nemůžeme vnucovat svou vůli ostatním 94 % lidstva – že nemůžeme napravit každou křivdu nebo zvrátit každou nepřízeň osudu – a že proto nemůže existovat americké řešení všech světových problémů.”

Tenhle salat cist je utrpeni. Prolhanost a podlost Americanu je jim vrozena a povazuji vse za normalni co jim pomuze dosahnout jejich zameru.

Chybi tam zminka duvodu proc Sovety umistily rakety na Kube: Protoze je Americane nejdrive umistili v Turecku. O tom se nikde nepsalo a stale se to taji. Americane je pak take museli stahnout jako Rusove z Kuby, ale dnes uz jsou tam zase v Incirliku a Turecko je v NATO. Smycku kolem Ruska utahuji stale tesneji a nedovoli Rusku jakokoliv uvolneni obkliceni. Vsechny zeme v sousedctvi Ruska tahaji do NATO.

Odpověď Frank1

No asi by sis musel přečíst tu celou knihu. Ale tady nahoře ses mohl dočíst, co Sachs říká: “Ale chybu udělal v tom, že trval na tom, aby dohoda byla tajná, aby to pro Američany vypadalo, že se prostě

postavil Sovětskému Svazu a ten ustoupil. Protože se nevědělo, že odstranění amerických raket bylo součástí výměny, a to se vlastně nevědělo celá desetiletí.”

Administrátor

Především **Izraelci zabili oba bratry Kennedy**, protože se JFK snažil (nedlouho před svou smrtí) nařídit inspekce v jaderné elektrárně **Dimona**, kde **Izrael** vyráběl a vyrábí své **jaderné bomby**...

To ostatní vám předkládají, abyste to důležité nechápali...

<https://www.unz.com/article/did-israel-kill-the-kennedies/>

(zřejmě nejlepší článek na téma souvisejících vražd obou bratrů Kennedy...)

The most plausible motive for Israel to kill Kennedy ... is that Kennedy, informed ... of the military aim pursued at the Dimona complex in the Negev desert, was firmly determined to force Israel to renounce it. Kennedy urged Ben-Gurion to allow regular inspections of Dimona ...

Ale nebyl to jediný důvod, také jednal o právu na návrat vyhnaných Palestinců, a další a další... Poslední férový levicový Americký prezident... (když potom Reagan a Trump sice také féroví, ale republikáni...)

πα½

Administrátor

a drobná poznámka k překladu – kromě různých problémů se slovosledem – BTW (by the way) se česky řekne “mimořádně” ...

A kde v článku zmiňují “magická kulka” – to totiž *establishment* tvrdí, že prý jednou kulkou způsobil sedm vstupních a výstupních zranění ve dvou lidech... Pokud také umíte počítat, musely ty kulky být nejméně

dvě nebo tři, a někdo – zřejmě GHWB – tehdy zaměstnanec CIA, jim to odmávnul, aby vystřelili (skoro) současně...

https://en.wikipedia.org/wiki/Single-bullet_theory

$\pi\alpha^{1/2}$